

komme til at gaa umiddelbart til Statsrevisionen. Jeg ser nemlig ikke, hvilke Grunde der skal være til at opføre paa Tillægsbevillingsforslaget saadanne allerede afholdte Udgifter, om hvilke det aldeles er utvivlsomt, at de maa bevilges. Naar man altsaa vil stille sig saaledes, at alle de allerede afholdte Udgifter, som kræve en noget næriere Undersøgelse, blive henviste til Statsrevisionen, ser jeg virkelig ikke, at der bliver tilstrækkelig Grund tilbage til overhovedet at opføre paa Tillægsbevillingsforslaget Udgifter, som allerede ere afholdte. Jeg har ikke overset, at det ærede Udvalg udtaler, at „om end Udvalget ikke stiller sig paa det Standpunkt, at Poster af denne Art overhovedet ikke bør opføres paa Tillægsbevillingsforslaget, idet man ikke ønsker i Principet at fravige den Praxis, der i denne Henseende have udfillet sig, saa er det dog naturligt osv.“ — jeg har ikke overset, siger jeg, at det ærede Udvalg har udtalt, at det vil fastholde den tidligere Praxis; men det forekommer rigtignok mig, at den ny Dei, Udvalget her slaar ind paa, ved nemlig at henvise til Statsrevisionen alle saadanne allerede afholdte Udgifter, hvis Nødvendighed ikke er i den Grad soleklar, at den ikke kræver nogen nærmere Undersøgelse, nødvendigvis vil føre til, at Statsrevisionen vil komme til at faae dem alle, idet jeg ikke ser, at der vil være nogen Grund for Regjeringen — jeg taler ikke blot om mig selv — til at opføre paa Tillægsbevillingsforslaget de Udgifter, som allerede ere afholdte, naar Følgen deraf skal være, at alle de, der kræve nogen nærmere Undersøgelse, blive henviste til Statsrevisionen, og kun de, der ikke kræve nogen Undersøgelse, blive vedtagne; thi for disse Sidstes Vedkommende er det saa aldeles ligegyldigt, om de blive vedtagne paa Tillægsbevillingen, eller først efter at Statsrevisionen har havt den. Disse Bemærkninger har jeg troet, det var rigtigt at gøre om Sagen i sin Almindelighed, men jeg gjentager, at det ikke maa betragtes som en Indvending mod Vedtagelsen af Udvalgets Forslag; tværtimod, jeg vil ikke gjøre den fjerneste Indvending mod, at Udvalgets Forslag bliver vedtaget, idet jeg anser det for at være det i og for sig Korrekte, at allerede afholdte Udgifter først blive godkjendte af Repræsentationen efter at være passerede Statsrevisionen. Efter denne almindelige Udtaalelse skal jeg i det Mindste for mit Vedkommende fuldstændig fritage mig for at gennemgaa de enkelte Vindringsforslag.

Indenrigsministeren (Skeel): Der er eet Vindringsforslag, som blev berørt af den ærede Ordfører, og som giver mig Anledning til et Par Bemærkninger. Det er Forslaget under Nr. 79, hvorved det er foreslaaet, at Udgifterne ved Kommissionen angaaende en Tilflugtshavn i Rattegat skulle udgaa. Den ærede Ordfører udtalte, at Sagen var af saa stor Vigtighed og havde en saadan finansiel Betydning, at den ef-

ter hans Mening burde være gjort til Gjenstand for Forhandling her i Thinget, inden man havde besluttet sig til at nedsætte en saadan Kommission. Jeg maa i den Anledning gjøre opmærksom paa, at der paa Indenrigsministeriets Budget findes almindelige Konti, hvis Anvendelse blandt andet ogsaa har været den, at man deraf uimodsagt af Rigsdagen har været besejret til at udrede saadanne Udgifter, som vare fornødne for at kunne forstærke sig ekstraordinær sagtyndig Hjælp i visse Tilfælde, ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor man havde fundet sig foranlediget til at nedsætte en Kommission til en Sags Overveelse. Jeg tror altsaa, det er i fuldstændig Overensstemmelse med den hidtil brugte Fremgangsmaade, naar man i dette Tilfælde har nedsat en Kommission til at overveie Forhold, som vare af en særlig Vigtighed og Betydning, og som krævede en sagtyndig Undersøgelse. Man havde tænkt sig Muligheden af, at Befolkningen ved Kommissionens Nedsættelse kunde udredes af en almindelig Konto, nemlig Kontoen for usforudsete Udgifter vedrørende Vandbygningsvæsenet, men, som det vil ses af Betænkningen, have Undersøgelserne i denne Anledning antaget noget større Dimensioner, end man havde tænkt sig, idet der er foranlediget adskillige Reiser og Opmaalinger, som have medført ikke ringe Udgifter, saa at man har tvivlet om, at det vilde være muligt at afholde alle Udgifterne af denne almindelige Konto. Det er Grunden til, at man har søgt Beløbet bevilget paa Tillægsbevillingsloven, idet jeg iøvrigt skal tilføje, at, da Undersøgelserne nu strække sig ud over et Tidsrum af 2 Aar, er der en Mulighed for, at Beløbet kan blive udredet af den almindelige Konto, men hvis dette ikke sker, maa man ganske vist søge Beløbet tilveiebragt paa anden Maade. Jeg maa altsaa fastholde, at det er i fuldstændig Overensstemmelse med den hidtil brugte Praxis, at Administrationen maa være besejret til at søge ekstraordinær Hjælp til en Undersøgelse af Forhold, som kræve særlig Sagkundskab, ogsaa gennem en Nedsættelse af Kommissioner. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 80 og 85 skal jeg ganske henholde mig til, hvad det er ansæet af den ærede Ordfører, idet disse Forslag ere stillede i fuld Overensstemmelse med mig.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 84. Uagtet, som det vil ses, Udvalget har tiltraadt Forslaget, vil jeg dog med et Par Ord gjøre det ærede Thing Rede for, hvorfor jeg har anset det for rigtigt at stride til den Foranstaltning at indlægge et Ventilationsapparat i Sindssygeanstalten i Viborg, skjøndt denne Foranstaltning ikke var medoptagen paa Overslaget, og der saaledes derved blev foranlediget en Overstridelse af det til denne Anstalts Bygninger bevilgede Beløb. I det oprindelige Overslag var